

приложение на идеята, животът и практиката ще кажат своята дума.

Въ заключение, ще трѣбва да подчертаемъ, че се намираме предъ единъ решителенъ и смѣлъ завои въ нашето стопанско развитие, който може да открие съвсемъ нови перспективи за нашата страна и по-специално за селото. Въпросътъ за реорганизацията и активизирането на българското земеделско стопанство, за насъ не е само чисто стопански и технически. Той е преди всичко, социаленъ въпросъ, отъ жизнено значение за България.

Въ връзка съ това въпросътъ за **земеустройството и земевладѣнието** у насъ, става все по-жизненъ и по-съвремененъ. Той се счита, едва ли не, като предпоставка за всѣкакви по-нататъшни реформи и мѣри за повдигане земедѣлието.

Владението на земята, нейното групиране въ по-голъми късове, съ огледъ най-рационалното ѝ използване, както и групирането на сръдствата за производство сѣ парливитѣ въпроси на деня, които чакатъ незабавно разрешение. Плевенската земеделска камара взема най-активно отношение къмъ тѣзи въпроси и полага усилия да улесни тѣхното разрешаване.

Като говоримъ за преустройство на земеделското стопанство, не можемъ да отминемъ, безъ внимание, единъ отъ основнитѣ фактори за правилното развитие на всѣка стопанска дейность, а именно въпросътъ за **финансирането и кредитирането на земеделско-стопанскитѣ предприятия**.

Земеделското стопанство страда отъ безпаричие. Липсватъ сръдства за посрѣщане най-належащи текущи нужди, а още повече, за инвестиране капитали въ трайни подобрения и обзавеждане. Изобщо, българското стопанство е лишено отъ собствени сръдства и като така, принудено е да прибѣгва до услугитѣ на **чуждия капиталъ**, който по най-различни пѣтища изсмуква отъ него грамадни печалби и ги препраща далечъ задъ граница. До колко българското стопанство е въ пленъ на чуждитѣ капитали, ще стане ясно отъ следнитѣ нѣколко цифри: участието на чуждитѣ капитали въ разнитѣ акционерни дружества е 40.3⁰/₀; въ кредитораздаването — 22⁰/₀; въ транспорта — 63.1⁰/₀; въ индустрията — 48.3⁰/₀; (захарната — 97⁰/₀ до скоро); циментовата — 73.8⁰/₀; електропроизводството — 69.1⁰/₀; хартия и мукави — 62⁰/₀; химическа индустрия — 59.8⁰/₀ и т. н.). Въ търговия 38.2⁰/₀ отъ капиталитѣ сѣ чужди: въ петролната търговия — 100⁰/₀; тютюневата — 63.6⁰/₀ и т. н.

Ежегодно, близу 2,000,000,000 лв. напуцатъ границитѣ на България, като печалба на чуждитѣ капитали. Отъ народостопанско гледище, това е една огромна загуба, която се отразява чувствително върху националниятъ ни доходъ и косвено — върху положението на земеделското население.